

ضایعات و زباله ها

طبقه‌بندی کردن ضایعات آزمایشگاهی

برای اهداف عملی، می‌توان ضایعات آزمایشگاهی را به صورت زیر طبقه‌بندی کرد:

- ضایعات شیمیایی (مثل ضایعات خطرناک سازمان حفاظت از محیط زیست EPA)

- ضایعات عفونی.

- ضایعات رادیواکتیوی،

- ضایعات برنده (ضایعات فیزیکی خطرناک)،

- ضایعات بدون خطر.

تجربه: این طبقه‌بندی کاربردی (عملی) است و متقابلاً فراگیر نیست، ممکن است یک نوع ضایعات، ویژگی‌هایی را شامل می‌شود که با بیش از یک طبقه، مطابقت داشته باشد.

دفع مواد زائد و زباله‌ها

تمامی پرسنل با مواد زائد و زباله‌های آزمایشگاهی، یکی از منابع مهم خطر است. دفع غلط حتی مقدار اندکی از این زباله‌ها باعث به خطر افتادن بهداشت محیط می‌شود. زباله‌های آزمایشگاهی باید در ظروف مخصوص جمع‌آوری شده و توسط شهرداری‌ها به صورت جداگانه جمع‌آوری و به نحو مناسبی دفع شوند. زباله‌های بیولوژیک بافت‌های عفونی هستند مثل: ظروف نمونه‌گیری آلوده، نیل‌ها، سرنگ‌ها و سایر مواد. این وسایل باید قبل از دفع، ضدعفونی و استریل شوند. بر روی زباله‌های آزمایشگاهی و ظروف جمع‌آوری آنها، لیبل مناسب برای شناسایی آنها، چسبانده شود. آموزش لازم برای برخورد با آنها به پرسنل مربوطه داده شود. مواد زائد رادیواکتیو احتیاج به ظروف لیبل شده مشخص و جداگانه‌ای دارند. روش دفع و کنترل آنها متفاوت است. دفع مواد زائد شیمیایی احتیاج به توجه مخصوص دارد. سیستم فاضلاب معمولی آزمایشگاه برای دفع اکثر مواد شیمیایی و مواد زائد به صورت مایع مناسب نیست. ریختن رازنت‌های حاوی فلزات سنگین حتی با غلظت کم، در فاضلاب صحیح نیست، چون ممکن است این مواد در فاضلاب رسوب کرده و تغلیظ شوند. در بعضی موارد، مواد شیمیایی در سیستم فاضلاب با هم واکنش می‌دهند. روش‌های کنترل محیط زیست و بازرسی مداوم دفع زباله‌های آزمایشگاهی لازم است. وسایل شیشه‌ای شکسته، نیل‌ها، سرنگ‌ها و غیره، باید در ظروف مخصوص (بدون نشت و سوراخ) دارای لیبل جمع‌آوری شده، استریل و دفع شوند. گرچه حجم زباله آزمایشگاه زیاد نیست ولی توجه به دفع بهداشتی آنها لازم است. روش دفع زباله‌ها در هر بخش برحسب مورد، مطرح خواهد شد.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.